

Avui, 19 de juliol, es compleix un any que el poble treballador lluita contra les forces reaccionàries nacionals i contra els bàrbars del feixisme internacional.

front

ORGANISME DE TORN
EUS DIOSOS UNIVOS

Òrgan del P. S. U. de Catalunya (L.C.) i portaveu de la U.R.T.

En el primer any de la lluita per l'alliberament d'Espanya, avui pàtria de tots els treballadors, cal afirmar més que mai la nostra voluntat increbantable de vèncer el feixisme, exponent de la barbàrie moderna i del crim organitzat.

FRANQUEIG CONCERTAT

NUM. 225

Girona, dilluns 19 de juliol del 1937

PREU: 15 CTS.

Un any portem de lluita contra els traïdors de la pàtria, contra el feixisme internacional i contra la incomprensió de les democràcies europees, que no han sabut valorar la significació de la nostra causa, que és la de tot el món lliure i progressiu.

Però, per damunt de totes les adversitats, el poble espanyol afirma que vencerà el feixisme i que el seu règim polític no serà altre que el de la llibertat i el de la justícia, com a expressió de la seva única voluntat

Visca l'Exèrcit Popular Regular!

En la data d'avui, 19 de juliol, Espanya lleial commemora el primer any de la seva més important victòria del «Front de la Montanya» a Madrid, i de Capità.

Un any portem de lluita contra els tentacles del feixisme i contra els bàrbars del crim internacional; un any de lluita en el qual els treballadors han hagut d'enfrontar-se amb les forces reaccionàries i les forces tràgiques i doloroses, que comporta tota lluita per la llibertat i la defensa dels homes. Un any de mesos d'esforç i de sacrifici, un any de lluita més moltíssim i ens hem anat sumant al dolor i a l'angoixa de l'eterna inquietud i de la seva sèrie d'amargues experiències, de cops i contracops.

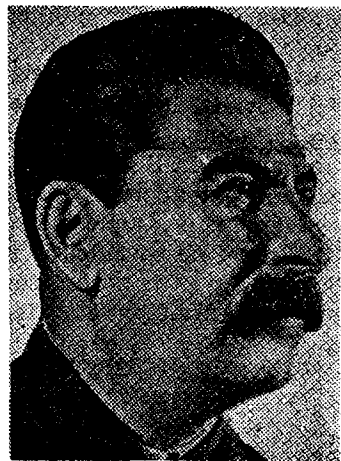
El 20 de juliol, han estat els dies que la nostra lluita ha estat més dura i més llarga i hauria cregut que la defensa de la llibertat havia de costar tants sacrificis i tant de sang. És, durant aquells dies d'entusiasme, de crits i de lluita a les armes i de lluita a les barricades, d'una simple guerra de barricades, d'una escaramusa més o menys violent entre les forces populars i les que acab-dillaven els traïdors i els transcorreguts. És, però, un any que demostra que no és tota la seva brutant, perquè qui s'havia aixecat no eren solament els generals fracassats, sinó el feixisme alemany i el qual Franco n'havia hagut simplement instigat com a passiu de la mort del gran botxí del seu propi poble.

Després de guerra, les armes populars han sofert moltes adversitats, la seva inoperància, l'embriaguesa i les victòries finals aconseguides en algunes batalles, no cobriren i no cobriren la classe d'enemic contra el qual lluitaven. Ha estat necessari el sacrifici de moltes vides i el vessament de molta sang per a que portessin a cap el seu aprenentatge de la guerra i se'n coneguessin tot el seu abast; a més, hi ha plaça que no ignorem, i a més, aquells que s'entossudien contra tot i contra tothom i viure d'utopies, s'han donat compte de la seva gran inoperància i de la seva gran inoperància ja les coses tal com són. L'Exèrcit Popular Regular s'ha format amb moltes dificultats i de molts desenganys, si aquesta visió no haguéssim tingut deu mesos enrera, altra seria la nostra situació. Amb tot, el nostre instrument militar, el nostre instrument de lluita del terreny perdut, el nostre instrument de lluita del terreny perdut.

El millor balanç que podem fer dels dotze mesos que han transcorregut, és constatar que del no res, de l'entusiasme i de la lluita, hem pogut forjar el gloriós Exèrcit Popular Regular, el qual, amb tot i crear-se en el mateix terreny de la guerra, avui ja és un instrument de lluita que representa la nostra revolució i de la nostra independència, esdevenint cada dia més expert en les arts de la guerra, fins aconseguir superar de botxins i de traïdors el gegant per la gossa del feixisme internacional.

U.R.S.S! El President de la República acusa el Comitè de no intervenció

Qui no ha sentit a parlar d'aquest gran país? Qui no s'ha emocionat davant el gest enèrgic del país del socialisme? És mercès a la U. R. S. S. que avui el poble



Stalin

espanyol pot lluitar contra el feixisme; és mercès a la U. R. S. S. que avui tenim un exèrcit poderós; és mercès a la U. R. S. S. que la nostra causa és admirada a

Heus ací un paràgraf del gran discurs que pronuncià ahir a València:

«Jo asseguro que des de que la guerra va començar no ha estat realitzat un acte d'intervenció a favor dels rebels més descarat que aqueixa proposta de reconeixement de bel·ligerància. (Molts aplaudi-

tot el món; és mercès a la U. R. S. S. que s'ha descobert la intriga de la diplomàcia feixista, confabulada amb l'exèrcit nazi i italià; és mercès a la U. R. S. S. que el proletariat internacional cada dia afirma més la seva solidaritat per la nostra causa.

La U. R. S. S. ens ha ajudat! Mercès a la U. R. S. S. avui podem lluitar! I mercès a la U. R. S. S. triomfarem contra tot i contra tothom. Visca la Unió Soviètica!

ments). La qual cosa no és tan sols una torsió al Dret, sinó, en l'ordre polític i militar, l'auxili més poderós que els rebels podien demanar. I resulta que en virtut del funcionament del Comitè, vint-i-tants o trenta Estats, la majoria dels quals —és a dir, liurs Governos— no havien pensat a



atorgar als rebels la bel·ligerància, ni havien fet un estudi especial, ni s'havien preocupat d'aquesta qüestió ara se senten dolçament invitats, suaument compelsos, a fer el reconeixement en comú, com si essent molts, el fet del reconeixement pogués semblar més just o restés dissimulada la terrible agressió que representa contra la raó i el Dret de la República d'Espanya. I aquest Comitè, instituit perquè ningú no intervingui a Espanya, el que fa és provocar i coonestar la intervenció de trenta Estats a favor dels rebels. I quan encara no havia d'intervenir ningú, el Comitè és el que arrossega a la intervenció més descarada i decisiva que fins ara s'havia produït en la guerra d'Espanya.

Aquest és, el funcionament del Comitè de Londres, i per això tema jo des del començament, tantes reserves respecte a la seva veritable finalitat. Perquè, veieu l'operació, que està ben clara: primer, hom

sots-treu al coneixement i jurisdicció de la Societat de Nacions el conflicte espanyol, única entitat que en el terreny del Dret podia intervenir-hi; i una vegada se l'ha col·locat en el terreny relliscadís de la diplomàcia i dels interessos governamentals i polítics el Comitè de Londres, que havia estat creat per a no intervenir, i que no havia d'intervenir, intervé totalment. El joc és clar. Jo crec que, sense greuge per a ningú i sense posar en dubte la bona fe de la quasi totalitat dels membres del Comitè de Londres, està permès de dir que a Londres, en aquest afer, hom ha abusat de l'empirisme; la qual cosa xoca molt a la nostra contextura mental, i el resultat és, que lesionant els drets, tampoc no són salvats els interessos.»



Dr. NEGRIN

President del Govern del Front Popular i organitzador del gloriós Cos de Carrabiners, el qual tantes demostracions d'heroisme ha donat en els fronts del Centre i Andalusia.

El Dr. Negrin és avui l'exponent màxim de totes les forces aplegades entorn del Govern del Front Popular, que ha merescut l'adhesió entusiasta de tots els combatents i de les grans masses obreres i camperoles.

Els defensors de l'Espanya antifeixista

Novament el secretari general de la Internacional Comunista ha fet sentir la seva



Dimitroff

veu a favor de l'Espanya antifeixista. Novament s'ha

adreçat a la Internacional Socialista i a la Federació Sindical Internacional per tal d'insistir en la necessitat de coordinar l'acció de les tres internacionals.

Es la Internacional Comunista qui ha mobilitzat el proletariat de tot el món i qui ha fet que la seva solidaritat cada dia sigui més efectiva.

Són els dirigents reformistes de les Internacionals de Amsterdam qui s'oposen a l'acció de conjunt demanada per Dimitroff, el gran amic dels antifeixistes de tot el món.

La Internacional Comunista és l'avanzada del proletariat universal.

Visca la III Internacional!

UN ANY DE LLUITA

Als heroics soldats, caps, oficials i comissaris; als heroics aviadors, tanquistes i artillers; a tot el poble treballador:

Fa un any, les castes feudals reaccionàries, els generals feixistes traidors s'alçaren contra el poble, aliant-se amb el feixisme internacional, venent llur país a l'estranger per a po-



JOAN COMORERA
secretari general del P. S. U.

der esclavitzar el poble. Fa un any, el poble, alçat com un sol home, aixafà a Madrid, a Barcelona i en un gran nombre de poblacions del país, els traidors, i emprengué, amb un entusiasme i un esperit de sacrifici insuperables, la reconquesta dels trossos de la nostra pàtria de que s'han apoderat els criminals feixistes.

Fa ja un any que vessa la sang generosa dels treballadors, de tot el poble antifeixista, en aquesta guerra per la independència d'Espanya que ens ha imposat els feixistes mercenaris espanyols, i llur amos alemanys i italians. Fa un any que els pobles hispànics lluiten abnegadament en tots els fronts i a la reraguarda per llançar els invasors del sol de la nostra pàtria.

I els pobles hispànics, tots els treballadors, tots els antifeixistes, estan decidits a no cessar en aquesta lluita fins a l'aixafa-



JOSEP DEL BARRIO
secretari general de la U. G. T. catalana i membre del Comitè Central del Partit Socialista Unificat

ment complet del feixisme fins a la victòria final.

Però la nostra lluita no és solament una guerra d'independència, sinó que com ha dit el Partit Socialista Unificat de Catalunya des del primer moment, és, al mateix temps, una profunda revolució popular, un canvi pregon en l'estructuració econòmica i social del nostre país. Les fàbriques, abandonades pels grans capitalistes traidors, han passat a mans dels treballadors. La terra i la collita pertanyen als camperols. En lloc del vell exèrcit, braç armat, no de la nació, sinó de les velles castes semif feudals, s'ha creat el nostre gloriós Exèrcit Popular, que en aquests moments lluita gegantines batalles en tots els fronts de lluita i principalment al front del Centre.

En començar la guerra, el nostre Partit, el Partit Socialista Unificat de Catalunya junt amb el Partit Comunista d'Espanya, llançà la consigna de crear un



MIQUEL VALDES

secretari d'organització del Comitè Central del P. S. U.

potent Exèrcit Popular Regular, realitzar el comandament únic, establir una fèrria disciplina, crear una poderosa indústria de guerra, establir un ordre revolucionari a la reraguarda, enfortir la unitat proletària i la unitat antifeixista. Malgrat les resistències, malgrat els obstacles que han estat posat en front de la realització d'aquestes consignes, la major part d'elles, tot un programa de victòria, està ja en franc camí de realització.

Fa un any que no tenim exèrcit; ara ja tenim un potent exèrcit, capaç d'emprendre ofensives de gran envergadura. Fa un any que no tenim armament modern; ara tenim la nostra gloriosa aviació, tancs, artilleria especialitzada, armes automàtiques, tot allò que fa falta per a articular un exèrcit modern. Fa un any que ens mancaven gairebé completament els quadres especialitzats; ara ja tenim milers de tanquistes, aviadors, artillers, metralladors, antitanquistes. Fa un any que no tenim reserves; ara ja tenim centenars de milers d'homes que estan instruint-se en l'art militar.

Tenim ja un veritable ordre públic revolucionari antifeixista, ben consolidat, i tenim a Catalunya i a Espanya governs de Front Popular, responsables de llurs actes, capaços d'assegurar l'organització de tots els recursos materials i humans del país per a la guerra, la qual cosa significa al mateix temps la consolidació de les bases per al desenvolupament de la nostra Revolució popular.

El nostre Partit aigüe en començar la lluita, que la guerra anava a ésser dura i llarga, que no podiem lliurar-nos a una vida alegre, que calia fer un esforç enorme, que calia acceptar tots els sacrificis per a assegurar la victòria sobre el feixisme espanyol i internacional. Ara ja és visible àdhuc per als orbes, la posició justa del nostre Partit, la necessitat de treballar de cara a la guerra, d'unir tots els esforços per a una sola finalitat, per a un sol objectiu: aixafar l'enemic.

Durant aquest any de guerra d'independència, Espanya no s'ha trobat sola. Des del primer moment de la guerra, es posà al nostre costat el gran país dels soviets, la Pàtria dels Treballadors, amb el nostre camarada Stalin al cap. En aquesta guerra d'independència, en aquest any de lluita i de sacrificis, s'ha posat al nostre costat tota la humanitat avançada i



RAFAEL VIDIELLA
del Comitè Central del P. S. U.

progressiva, malgrat la claudicació dels governs dels països democràtics, de França i d'Anglaterra. I estem convençuts que l'ajut del proletariat internacional, l'ajut de tota la humanitat avançada i progressiva, creixerà en la mateixa mesura que nosaltres sapiguem organitzar millor les nostres forces.

En aquesta lluita gegantina que lliuren els pobles hispànics contra el feixisme i la reacció internacional, Catalunya ha de jugar un paper important, Catalunya pot decidir aquesta lluita. Però Catalunya ha estat, durant mesos, el sector més feble del front antifeixista, del front de lluita. El front d'Aragó, malgrat la bona voluntat i l'entusiasme dels combatents, ha romàs immòbil durant llargs mesos. La indústria de guerra de Cata-

lunya, tot i l'esperit de sacrifici i la capacitat tècnica dels obrers i especialistes catalans, no ha donat tot allò que podia donar. A Catalunya ha ocorregut el vergonyós alçament contrarrevolucionari de maig, que fou una punyalada del feixisme a les espatlles de l'heroic poble basc. A Catalunya han pogut realitzar durant massa temps llur obra nefasta els incontròlats, els provocadors trotsquistes, els feixistes emboscats.

Felicitat per a la nostra causa, per a la nostra lluita, la situació ha canviat. S'ha establert l'ordre revolucionari, la confiança a la ciutat i al camp es consolida, s'enforteix la disciplina de la reraguarda s'ordena la producció, el Govern governa i Catalunya comença a marxar a l'unison dels altres pobles hispànics. Catalunya ha emprès el camí del seu redreçament. Catalunya està transformant-se en un factor decisiu en la lluita. A través dels sacrificis i dels errors d'aquest any, el po-

ble català ha comprès que Catalunya no pot ésser lliure sense l'ajut d'Espanya com Espanya no pot ésser lliure sense l'ajut de Catalunya.

Treballadors, obrers, camperols, antifeixistes tots poble treballador: estrenem encara més les files! Front únic proletari; front antifeixista; unitat de tots els pobles hispànics! Tot el poble treballador, a la lluita, sota la direcció del Govern de la Generalitat, i del Govern de la República, per a vèncer el feixisme, per a conquistar una vida lliure, pròspera i feliç!

Visca el nostre Exèrcit Popular! Visca la unitat del nostre proletariat! Visca la unitat sindical!! Visca el Partit Socialista Unificat de Catalunya i el Partit Unic del Proletariat a Espanya! Visca el Govern del Front Popular, a Catalunya i a Espanya!

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya (adherit a la Internacional Comunista)*

:: ESPECTACLES ::

Demà dimarts, dia 20, a les deu de la nit, tindrà lloc al Teatr Municipal de la nostra ciutat, l'estrena de la preciosa comèdia en tres actes de Josep Fernández del Villar, titulada "LA EDUCACION DE LOS PADRES". Aquesta obra que després de la nit del seu estrenament a Barcelona, ha alcançat més de cent cinquanta representacions consecutives omplint el teatre de gom a gom, serà posada a l'escena del nostre primer Teatre com a única representació, per la companyia de la que n'és responsable el qouqar primer actor Ferran Vallejo i en formen part les eminents primeres actrius Teodora Moreno i Marta Cazorla.

Una vegada més es posa de manifest, l'activitat i desvetllament del Sindicat d'Espectacles Públics, futurós sempre de portar a la nostra ciutat els més grans esdeveniments teatrals, per quin motiu pot confiar-se que el públic gironí, amant del teatre i de la comèdia, sabrà correspondre a l'atenció que representa poder donar a conèixer aquesta obra de tant de renom al finalitzar la present temporada, no havent d'esperar així, la d'hivern pròxim a gaudir del vertader aportament literari que a l'escena espanyola ha fet Josep Fernández del Villar amb la seva obra "LA EDUCACION DE LOS PADRES".

19 de juliol

(Ve de la quarta plana)

da, més constant. Això ens indica un camí a seguir. Nosaltres hem estat un any fent tota classe de proves, noves orientacions econòmiques, de tota mena, projectes financers fantàstics, molts controls i masses col·lectivitacions obreres.

Només s'ha fet que anar a buscar la part lucrativa de la Revolució, però ni un sol moment s'havia pensat en guanyar-la. La Revolució comença a encarrilar-se ara, precisament després d'un any d'estats caòtics i després d'un any de vandalisme. Aquests actes han escamat i han fet perdre molt de prestigi al camp internacional.

En altre aspecte contrari, hi ha hagut la tasca feixuga dels veritables elements revolucionaris, que s'han preocupat fermament per obtenir mitjançant els seus homes representatius al Govern de la Generalitat, la creació d'un Exèrcit Popular Regular disciplinat i una potent indústria de guerra que dongués l'abast a tota la gent concentrada als fronts de batalla.

Al cap d'un any, sembla que l'esperit vertader reneix i que la germanor es fa més extensiva per obtenir aquest gran final que tots desitgem.

Els darrers comunicats de guerra ens demostra innegablement la inigualable tasca del nostre Exèrcit i de la nostra aviació. Sembla talment com si aquell al·licient del 19 de Juliol de l'any passat torna a carullar dintre dels nostres esperits, però que ens guia per uns altres camins més amplis, camins que encara no havíem albirat.

En el primer aniversari de la nostra gran epopeia ens imposa aquest nou 19 de juliol quelcom: una unitat ferma i decidida de tota la Joventut. Tots per a ella!! Solament així guanyarem la guerra contra el feixisme!! Solament així podrem implantar les nostres banderes d'emancipació!! Encara que avui dia s'ha fet molt en pro d'aquesta consigna, s'ha de fer més extensiva. És el nostre deure. El de tots els antifeixistes sigui quina sigui la seva ideologia política i sindical.

Aquest nou 19 de juliol ha d'ésser el referment del nostre sentit obrerista i proletari!! Només ha de vibrar en els nostres cervells un mot decisiu i lacònic. UNITAT!! Unitat perquè vol dir l'assentament de les nostres conquestes i Unitat perquè vol dir força!!

ANTONI GINES CORTINA

U. G. T.

SINDICAT DE TREBALLADORS DEL CREDIT I DE LES FINANCES

Aquest Sindicat fa públic, per a coneixement de totes les entitats interessades, que, procedint actualment a la revisió i renovació de tots els carnets en circulació, deurà considerar-se nul o d'ús indegut, tot carnet estès amb les antigues denominacions d'«Associació d'Empleats de Banca» i de «Sindicat de Treballadors de Banca».

CENTRE DE DEPENDENTS DEL COMERÇ I DE LA INDUSTRIA

La Junta Directiva d'aquest Centre, fent-se resó de les justificades queixes dels seus afiliats per no adquirir tabac els dies de "saca" (tota vegada que el comerç tanca a les 7 del

vespre i en aquesta hora és inútil anar a les "cues", tota vegada que el tabac ja és acabat, s'ha dirigit al Representant de la Companyia Arrendataria, suplicant-li vulgui modificar les hores de venda en els dies de "saca", pregant-li que les Expendeduries el repar-teixin de 7 a 9 del vespre.

Es d'esperar que aquesta justa petició serà degudament atesa pel digne Representant de la C. A. de T en bé d'aquest important sector que és la Dependència Mercantil.

LA JUNTA.

Es preciso que todos, particulares, corporaciones públicas, asociaciones y empresas socializadas o colectivizadas, se pongan al corriente, si ya no lo estuvieran, en sus obligaciones tributarias con la Hacienda del Estado, acudiendo en lo sucesivo puntualmente a hacer efectivo el importe de cuantas contribuciones e impuestos vengan obligados a satisfacer al Erario público.

★ Joventuts Socialistes Unificades

Mori el feixisme criminal!

EDITORIAL

19 de Juliol de 1936. Magnífica data que ens recorda moments angoixosos i emocionants. Moments d'heroisme sense precedents en la història del proletariat. Altres plomes més autoritzades que la nostra han emprat la poesia i la prosa més bonica, per cantar el magnífic simbolisme que ens recorda aquesta data. Data davant la qual, els nostres fills i els nostres nèts, deslliurats per sempre més de les grapes del feixisme, tindran que abaixar el cap, amb el puny clos i l'emoció al cor. Data que té un simbolisme suprem en la història del proletariat espanyol. Un simbolisme magnífic, mitjantçant el qual, la victòria de les armes proletàries era segura. Aquest simbolisme és la unitat. A les barricades, contra el despotisme i la tirania, recordant solament que anaven contra l'enemic comú, lluitaven amb braó, representants de tots els partits polítics antifeixistes. I una vegada vençut el crim i la brutalitat a la nostra terra, deslliurats per sempre més de la presència fastigosa dels militars feixistes, les banderes de la llibertat onejaren juntes, en memòria dels que junts caigueren en la lluita, en l'edifici magnífic de la pàtria alliberada.

Passaren els dies. Les rivalitats de partit van ren imposar-se al seny antifeixista. Les provocacions i les amenaces mitjançant la premsa, els mitjans, els pasquins, i els actes vandàlics dels trotsquistes i dels incontrolats, feien impossible la situació, i per vergonya nostra i alegria de la fera feixista, arribà un mes de maig en el qual durant uns dies, la follia acampà per arreu de Catalunya.

Avui, que gràcies a les activitats i a la mà de ferro del Govern del Front Popular, estem gairebé lliures de la influència malèfica dels elements trotsquistes al servei del feixisme internacional i en contra de les llibertats que tots junts conquerirem el 19 de Juliol de 1936, avui que fa un any de la gran victòria del proletariat espanyol sobre les armes del feixisme, és hora de que es torni a imposar el seny, de que s'esborrin per sempre més les rivalitats existents entre els nostres partits, i de que, tots junts, amb el Govern del Front Popular, anem a la victòria final, victòria que representa per nosaltres, la llibertat, el treball, la pau i el benestar.

L'aniversari del 19 de Juliol

19 de Juliol, 1936— 19 de Juliol de 1937. Un any de guerra cruenta. Un any de lluita per les nostres llibertats, per la independència nacional als pobles d'Espanya. Un any en que la brutalitat, el salvatgisme i la bestialitat del feixisme ha quedat completament descobert. Els assassins de dones, infants i vells, els destructors de la civilització i de la cultura, els eterns i tradicionals explotadors dels pobles, agents de fam, misèria i guerra han sorgit altra volta davant del món. Els feixistes d'Alemanya i Itàlia, Hitler i Mussolini, no reparen en mitjans per tal de satisfer els seus criminals propòsits imperialistes realitzant una veritable guerra d'invasió contra els pobles d'Espanya, invasió afavorida per les potències democràtiques amb la seva passivitat i posició no intervencionista.

Catalunya! Nosaltres joves catalans que ens trobem en aquesta lluita contra el feixisme, lligats amb els joves de les diverses províncies castellanes per la defensa dels nostres drets i del nostre pervindre manifestem en aquest aniversari la nostra simpatia i estima al poble de sentiments tan generosos, el poble que no oblidarà els drets de solidaritat internacional. La joventut de Catalunya ha col·laborat, col·labora i seguirà col·laborant amb els Governos del Front Popular de la República i de Catalunya per obtenir el més aviat possible la victòria tan desitjada.

Els heroics caiguts durant aquest any, demostren clarament fins a quin punt la joventut treballa i lluita per la victòria.

Lina Odena, López Raimundo, Pla, Graells, centenars de joves catalans han caigut en la lluita contra els invasors.

L'entusiasme que la joventut sap posar en totes les tasques encaminades a guanyar la guerra, i consolidar la revolució popular

Pel camí de la unitat vers la victòria

és la més ferma garantia, és la seguretat en el triomf.

Amb quin heroisme i abnegació no s'han comportat i no es comporten els nostres soldats, marins i aviadors, desafiant diàriament la sort per tal d'obtenir la victòria?

Amb quina abnegació i voluntat han treballat i treballen en les fàbriques i al camp els joves obrers i camperols de cara a la guerra!

Ara bé. Nosaltres diem que aquesta activitat desenvolupada pels joves de Catalunya en els diferents fronts de lluita, no és suficient, no és tot el que podria ésser.

La principal causa està en que tota la joventut no està totalment unida.

Nosaltres plantejem en aquest aniversari, com a qüestió d'honor els companys caiguts, i aprofitant l'experiència passada, que les joventuts de Catalunya des dels joves soldats, marins i aviadors, els joves obrers i camperols, estudiants i esportius que prescindint de llur carnet sindical o polític, prescindint de que si pertany a una organització o no, actuant units en tots els aspectes que condueixen a guanyar la guerra i consolidar la revolució popular.

Units tots per a reforçar la combativitat i eficàcia del nostre Exèrcit Popular units tots en la lluita contra els enemics del poble en els rengles del mateix.

Educació tècnica, militar i cultural del jove soldat, marins i aviadors. Depuració complerta d'enemics, principalment en els comandaments.

Lluita contra els emboscats i incontrolats de les disposicions del Govern del

poble. Ni un sol jove que s'incontrola contra el Govern. Ni un sol jove que resti emboscats de la mobilització de les lleves.

Lluita per intensificar la producció a les fàbriques i al camp. Produir més i millor. Ajudar als camperols en les seves feixugues tasques.

Lluitar per a recollir tota mena de materials vells, per a economitzar i facilitar grans quantitats d'aquestes al Govern.

Lluitar per l'educació cultural i tècnica de la joventut. De la joventut han de sortir els futurs quadres tècnics de la nostra indústria i de la nostra agricultura.

Constituir arreu aquesta aliança de tots els joves per a intensificar l'activitat de les joventuts en pro de la victòria, considerem



LINA ODENA

simbol de les dones antifeixistes, caiguda gloriósament en defensa de les nostres llibertats.

que és la consigna i la tasca d'aquest aniversari històric.

PER CATALUNYA I PER LA REPUBLICA!

PELS NOSTRES DRETS I PEL NOSTRE PERVINDRE!

¡VISCA L'ALIANÇA DE TOTA LA JOVENTUT DE CATALUNYA!!!

Comitè Executiu de la J.S.U.C.

Avui fa un any de la criminal subversió facciosa. El seny antifeixista cal que s'imposi i que la unitat tanies vegades predicada per tots, sigui un fet que ens porti a la derrota de la bèstia feixista.

19 DE JULIOL

Avui fa un any de la gran epopeia del poble. Dotze mesos justos que en la mateixa data el poble es llençava al carrer per a conquerir les llibertats que tant anhelava. Fa avui un any exacte que els militars de la «vieja España» s'alçaren contra el Govern legítim. Un any de guerra empresa contra el feixisme nacional i estranger.

Les dures ensenyances d'aquest any de privacions i sacrificis, sembla que a la fi ens han portat després de moltes lluites a una possible unió entre la Joventut que professa diverses ideologies i que té uns matisos més o

menys amplis en la Revolució. L'esperit antifeixista de tots ens ha convençut molt masclament, que abans que tot era la guerra i que per guanyar-la era precis la unitat.

Hi ha una dita al nostre poble que diu: «Tal dia farà un any». Si examinem ben bé aquest adagi català trobarem que certament, sense donar-nos compte, ens trobem encerclats en un nou 19 de Juliol. Els fulls del calendari han anat transcorrent lents, però implacables amb el seu pas homogeni. La tasca del temps és pausada (Passa a segona plana)

Avui més que mai unitat i unitat!